

никакъ не идж. Азъ съмъ дошълъ да се порасходж малко по ваши тѣ мѣста . . само за това съмъ дошълъ.

Михалаки.

Знаж де, отъ мене ще крийшъ! Такива работи, наистина, се държатъ тайно, отъ мене се не бой . . . Азъ знамъ какво ще каже тайна работа. Азъ съмъ също голѣмъ човѣкъ . . . искашъ ли да те заведж при губернатора? Той ще те распита изъ тънко . . . той завчера заржча да исплждатъ двама софти, дѣто бѣхж дошли отъ Стамбулъ . . . казватъ, за дѣто разнисали нѣкакви писма между турци тѣ . . . да ги бунтуватъ . . . Да бѣхъ азъ, щяхъ да ги прикачж на вѣже то! мразж бунции тѣ . . Въ турско врѣме ги гледахъ, като ги бѣсахж . . . падаше имъ се . . . Да ставатъ противъ царство то! Но ти си дошълъ за друга работа и познаешъ да пазишъ тайно. Познавамъ те азъ . . . Хай да те извадж прѣдъ губернатора . . . да видишъ чорбаджи Михалакия кой е . . искашъ ли? . . .

Софта та (уплашенъ).

Аманъ! молж те! . . Недѣй обажда на губернатора . . молж те . . . Цалувамъ ти крака та!

Михалаки.

Ехъ, като нещешъ . . . то нѣма . . . ама азъ искахъ да ти покажж съ какви хора Михалаки чорбаджи се разговаря, та когато идешъ на Стамбулъ да разказвашъ . . . Остани бари и утрѣ, искамъ да те видж пакъ . . .

Софта та

Евалла, да ме упростишъ, челеби, неможж, искамъ да замина за Цариградъ, че приехъ телеграфъ, че умрѣлъ баща ми.